

200703308/1.

Datum uitspraak: 30 juli 2007

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellante,

tegen de uitspraak in zaak no. AWB 06/49938 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Amsterdam, van 19 april 2007 in het
geding tussen:

appellante

en

de Minister van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 29 september 2006 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie (hierna: de minister), voor zover thans van belang, een aanvraag van appellante om haar een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 19 april 2007, verzonden op 20 april 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Amsterdam, (hierna: de rechtbank) het daartegen door appellante ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellante bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 11 mei 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 25 mei 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift onder grief 1 is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: de Vw 2000), kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van de Vw 2000, met dat oordeel volstaan.

2.2. In grief 2 klaagt appellante dat de rechtbank, door te overwegen dat zij geen beroepsgronden tegen het standpunt van de minister dat zij een gevaar voor de Nederlandse openbare orde vormt heeft aangevoerd, heeft miskend dat zij in de beroepsgronden naar de door haar ingediende zienswijze heeft verwezen, waarin specifiek is aangegeven dat en waarom de minister haar het door haar aanvaarde transactieaanbod niet mocht tegenwerpen.

2.2.1. In de door appellante op 18 september 2006 ingediende zienswijze op het voornemen van 31 augustus 2006 heeft zij - onder meer - naar voren gebracht dat artikel 31, tweede lid, aanhef en onder k, van de Vw 2000 een omstandigheid betreft die bij de besluitvorming wordt betrokken en geen imperatieve afwijzingsgrond is en dat de desbetreffende omstandigheid, gezien de aard van het delict, in dit geval niet tot afwijzing van de aanvraag kan leiden. In de aanvullende gronden van het beroep van 31 oktober 2006 heeft appellante - voor zover thans van belang - voorts verzocht om hetgeen zij in de zienswijze naar voren heeft gebracht als herhaald en ingelast te beschouwen en aangevoerd dat zij haar standpunt dat de minister in redelijkheid niet op de voet van artikel 31, tweede lid, aanhef en onder k, van de Vw 2000 tot afwijzing van haar aanvraag heeft kunnen komen

handhaaft.

2.2.2. Uit vaste jurisprudentie van de Afdeling (onder meer uitspraak van 23 juni 2003 in zaak no. 200302241/1; JV 2003/351) volgt dat, indien uit de ingediende zienswijze valt af te leiden op welke grond tegen het vervolgens genomen en bij de rechtbank bestreden besluit wordt opgekomen, ook een verwijzing in het beroepschrift naar die zienswijze als beroepsgrond in de zin van artikel 6:5, eerste lid, aanhef en onder d, van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: de Awb) kan gelden. De rechtbank heeft derhalve in strijd met artikel 8:69, eerste lid, van de Awb, overwogen dat appellante geen beroepsgronden heeft aangedragen, gericht tegen het standpunt van de minister dat zij een gevaar voor de openbare orde vormt omdat zij een transactieaanbod heeft aanvaard.

2.2.3. Hoewel de klacht terecht is voorgedragen, kan de grief niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Daartoe wordt het volgende overwogen.

In het besluit van 29 september 2006 heeft de minister de aanvraag van appellante mede onder verwijzing naar de onderdelen C1/5.13 en B1/2.2.4. van de Vreemdelingencirculaire 2000 (hierna: de Vc 2000), zoals deze ten tijde van belang luiden, afgewezen.

Volgens eerstgenoemd onderdeel - voor zover thans van belang - is voor de beoordeling van de verblijfsaanspraken een individuele belangenafweging, gericht op het misdrijf en de beoordeling daarvan, niet nodig; slechts indien bijzondere omstandigheden als bedoeld in artikel 4:84 van de Awb, worden gesteld en aannemelijk gemaakt, is er reden om van dit beleid af te wijken; deze bijzondere omstandigheden kunnen echter met het gepleegde misdrijf of de beoordeling ervan geen verband houden; die afweging heeft reeds in het kader van de strafrechtelijke vervolging plaatsgevonden.

Volgens laatstgenoemd onderdeel - voor zover thans van belang - wordt de aanvraag afgewezen, indien de vreemdeling een transactieaanbod heeft aanvaard.

Gegeven voormeld beleid zou de door appellante aangevoerde beroepsgrond dat de minister het door appellante aanvaarde transactieaanbod, gezien de aard van het delict, niet mocht tegenwerpen en de aanvraag niet in verband daarmee mocht afwijzen, niet tot vernietiging van voormeld besluit hebben kunnen leiden.

2.3. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient, met verbetering van de gronden waarop die rust, te worden bevestigd.

2.4. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. M.G.J. Parkins-de Vin, Voorzitter, en
mr. A.W.M. Bijloos en mr. C.H.M. van Altena, Leden, in tegenwoordigheid
van mr. J.J. Schuurman, ambtenaar van Staat.

w.g. Parkins-de Vin
Voorzitter

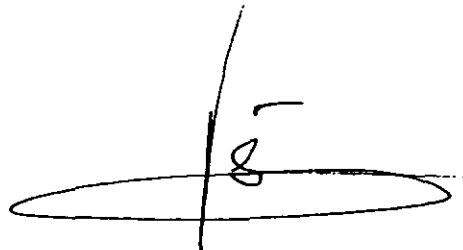
w.g. Schuurman
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 30 juli 2007

282-490.

Verzonden: 30 juli 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line across the middle.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

Rechtbank 's-Gravenhage
zittinghoudende te Amsterdam
 enkelvoudige kamer vreemdelingenzaken
 voorzieningenrechter

Uitspraak

artikel 8:70 en 8:84 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb)
jº artikel 71 van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000)

reg. nr.:   AWB 06/49938

Var.:

Inzake: geboren op   van Nigériaanse nationaliteit, alias
                                         geboren op   van Sierra Leoneanse nationaliteit, wonende te
                                         Amsterdam, eiseres,
                                         gemachtigde: mr. M. Berg, advocaat te Amsterdam,

tegen: de Minister van Justitie, voorheen de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie, verweerder,
 gemachtigde: mr. A.H.M. van Wijk, ambtenaar bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst van het Ministerie van Justitie.

I. PROCESVERLOOP

1. Op 26 oktober 2004 heeft eiseres een aanvraag ingediend tot verlening van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 van de Vw 2000. Op 19 mei 2005 heeft verweerder aan eiseres schriftelijk mededeling gedaan van het voornemen de aanvraag af te wijzen. Bij brief van 14 juni 2005 heeft eiseres haar zienswijze op dit voornemen naar voren gebracht. Bij besluit van 30 juni 2005 heeft verweerder de aanvraag afgewezen.

2. Bij beroepsschrift van 21 juli 2005 heeft eiseres tegen dit besluit beroep ingesteld bij de rechtbank. Bij uitspraak van deze rechtbank, zittingsplaats Utrecht, van 11 juli 2006 (AWB 05/33172) is het beroep gegrond verklaard, het besluit van 30 juni 2005 vernietigd en heeft de rechtbank verweerder opgedragen een nieuw besluit te nemen met inachtneming van de uitspraak van 11 juli 2006.

3. Op 31 augustus 2006 heeft verweerder aan eiseres schriftelijk mededeling gedaan van het voornemen de aanvraag wederom af te wijzen. Bij brief van 18 september 2006 heeft eiseres haar zienswijze op dit voornemen naar voren gebracht. Bij besluit van 29 september 2006 heeft verweerder de aanvraag (opnieuw) afgewezen en is ambtshalve een verblijfsvergunning regulier onthouden. Bij beroepsschrift van 12 oktober 2006 heeft eiseres tegen dit besluit beroep ingesteld bij de rechtbank.

4. Het onderzoek ter zitting heeft plaatsgevonden op 8 februari 2007. Eiseres is aldaar in persoon verschenen, bijgestaan door haar gemachtigde. Verweerdster heeft zich doen vertegenwoordigen door zijn voornoemde gemachtigde.

5. De rechtbank heeft het onderzoek ter zitting gesloten.

AWB 06/49938

2

IL ASIELRELAAS

Eiseres heeft het volgende relaas aan haar aanvraag ten grondslag gelegd.

Eiseres heeft haar land van herkomst verlaten, omdat zij daar geen ouders en familie meer heeft. De ouders van eiseres zijn in oktober 2003 vermoord door leden van de Boni-sekte. Eiseres heeft vervolgens op straat in Benin geleefd en gewoond. Eiseres is verschillende malen verkracht. In februari 2004 werd eiseres meegenomen door een vrouw die zij "mama" noemde, bij wie eiseres tot april 2004 heeft verbleven. Deze vrouw heeft eiseres onder valse voorwendselen, namelijk dat eiseres voor haar baby zou gaan zorgen die in Europa zou verblijven, naar Nederland gebracht.

III. OVERWEGINGEN

1. In de uitspraak van deze rechtbank, zittingsplaats Utrecht, van 11 juli 2006, is - voor zover hier van belang - het volgende overwogen:

"2.15 Niet in geschil is dat eiseres niet in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a, b of d, Vw.

2.16 In geschil is de geloofwaardigheid van eiseresses asielrelaas en of eiseres in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder c, Vw.

(...)

2.20 Bij brief van 28 november 2005 heeft eiseres een brief van pastor van 22 juli 2005 overgelegd. Uit deze brief blijkt dat eiseres een spraakprobleem en beperkte intellectuele vermogens heeft, waardoor eiseres weinig informatie kan verstrekken over haar achtergronden. Voorts wordt aangegeven dat eiseres sterk onder invloed is van voodoo en daardoor ernstig getraumatiseerd is.

2.21 De rechtbank acht deze brief een nadere onderbouwing van een eerder ingenomen standpunt, nu eiseres reeds in de zienswijze heeft aangevoerd dat zij gedetailleerd en coherent heeft verklaard over de reis zeker indien daarbij haar leeftijd van vijftien jaar, en de omstandigheden, ouders vermoord, verkracht en voodoo in aanmerking worden genomen niet anders kan worden geoordeeld dat zij "binnen haar beperkingen logisch en consistent heeft verklaard".

2.22 Verweerder heeft zich ter zitting op het standpunt gesteld dat de door eiseres in de zienswijze genoemde verklaringen met betrekking tot het ontbreken van documenten en het reisverhaal zijn meegewogen in het bestreden besluit, dat dit niet expliciet blijkt uit het bestreden besluit, maar dat deze door haar gestelde omstandigheden onvoldoende worden geacht. In het verweerschrift heeft verweerder aangevoerd dat hetgeen pastor in zijn brief van 22 juli 2005 heeft vermeld niet tot een ander oordeel leidt. Van eiseres mag in redelijkheid worden verwacht dat zij uitgebreider kan verklaren dan zij tot nu toe heeft gedaan over de gebruikte documenten en de reis die zij tenslotte zelf heeft gemaakt, aldus verweerder.

2.23 Gelet op het toetsingskader voor alleenstaande minderjarige vreemdelingen zoals weergegeven in hoofdstuk C2/7.2 Vc is de rechtbank van oordeel dat verweerder het bestreden besluit onvoldoende heeft gemotiveerd. Het had op de weg van verweerder gelegen de verschillende door eiseres in de zienswijze gestelde omstandigheden afzonderlijk in de motivering te betrekken, mede gelet op de inhoud van de brief van 22 juli 2005 van pastor

2.24 Gelet op het vorenstaande is de rechtbank van oordeel dat verweerder niet in redelijkheid tot ongeloofwaardigheid van eiseresses asielrelaas heeft kunnen concluderen.

(...)"

AWB 06/49938

3

2. Partijen zijn van genoemde uitspraak niet in hoger beroep gegaan. De uitspraak heeft dus kracht van gewijsde. Bij de beoordeling van het onderhavige geschil heeft de rechtbank, conform inmiddels bestendige jurisprudentie van de appelrechter uit te gaan van de juistheid van het oordeel neergelegd in de vorige uitspraak, behoudens nova. Nova zijn gesteld noch gebleken. Vertrekpunt bij de beoordeling van het onderhavige beroep is derhalve het oordeel neergelegd in de vorige uitspraak van de rechtbank.

Dit betekent dat het geschil tussen partijen thans nog slechts de vraag betreft of verweerder zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat eiseres niet in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en sub c, van de Vw 2000.

De rechtbank stelt vast dat in bovengenoemde uitspraak het standpunt van verweerder op dit punt ontoereikend gemotiveerd is geacht. Geoordeeld is dat verweerder op grond van de gehanteerde motivering niet in redelijkheid tot de conclusie van ongeloofwaardigheid van het asielrelaas heeft kunnen komen. De rechtsvraag die partijen thans verdeeld houdt is of verweerder op basis van de motivering in het huidige besluit zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat eiseres niet in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en sub c, van de Vw 2000.

3. Verweerder stelt zich in het thans bestreden besluit wederom op het standpunt dat eiseres niet in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 29, eerste lid, aanhef en onder c, van de Vw 2000. Verweerder heeft aan dat standpunt het volgende ten grondslag gelegd.

In de besluitvorming is rekening gehouden met de bijzondere positie waarin minderjarigen verkeren. De omstandigheid als bedoeld in artikel 31, tweede lid, aanhef en onder c, van de Vw 2000 is betrokken bij de besluitvorming, maar is niet gehanteerd als imperatieve afwijzingsgrond. Eiseres heeft niet aannemelijk gemaakt dat zij, voorafgaand aan haar aanhouding, niet in de gelegenheid is geweest zich te melden bij de Nederlandse autoriteiten. Eiseres heeft haar stelling dat zij door angst voor voodoo is beïnvloed niet onderbouwd. Evenmin heeft zij onderbouwd in welke zin voodoo haar zou kunnen raken. Verweerder heeft hierin dan ook geen grond gezien om eiseres niet tegen te werpen dat zij zich niet direct bij de autoriteiten heeft gemeld en asiel heeft aangevraagd.

Verweerder heeft voorts bij de besluitvorming betrokken dat eiseres geen documenten heeft overgelegd die haar identiteit, nationaliteit, reisroute en relaas onderbouwen. Het ontbreken van documenten blijft in verweerders visie verwijtbaar. Dat eiseres een intellectuele achterstand zou hebben en daarom niet adequaat en zelfstandig zou kunnen handelen is niet aangetoond. De inschatting dat de heer de intelligentie van eiseres zou kunnen inschatten is daarvoor niet toereikend. Verweerder volgt niet de stelling dat eiseres uit angst voor voodoo niet zou kunnen verklaren over haar reis.

Verweerder heeft eiseres voorts de omstandigheid als bedoeld in artikel 31, tweede lid, aanhef en onder k, van de Vw 2000 tegengeworpen. Verweerder meent dat dit terecht is geschied. In een uittreksel uit het justitieel documentatieregister van 18 augustus 2006 is vermeld dat eiseres zich op 6 november 2005 schuldig heeft gemaakt aan een misdrijf volgens artikel 231, tweede lid, van het Wetboek van Strafrecht en dat zij een transactieaanbod hiervoor heeft aanvaard.

Gelet op deze omstandigheden dient van het relaas van eiseres een positieve overtuigingskracht uit te gaan. Verweerder is van mening dat dat niet het geval is en dat het relaas ongeloofwaardig is.

Hetgeen in de zienswijze is aangevoerd heeft de ongeloofwaardigheden in het relaas niet weggenomen. In de zienswijze is namelijk niets vermeld waardoor de vaagheden, summiere en ongeloofwaardige verklaringen worden opgehelderd.

Er is niet gebleken van feiten of omstandigheden die leiden tot het verlenen van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder de beperking "verblijf als alleenstaande minderjarige vreemdeling" op grond van artikel 14, eerste lid, aanhef en onder e, van de Vw 2000.

4. Eiseres heeft hiertegen in beroep het volgende naar voren gebracht. Eiseres heeft naar eer en geweten verklaard hoe zij naar Nederland is gekomen. Omdat de gehele reis door anderen werd georganiseerd en eiseres vermoed en verward was heeft zij weinig tijd en aandacht besteed aan haar omgeving en de tijdstippen. Eiseres heeft nimmer een identiteitsdocument bezeten.

AWB 06/49938

4

Van toerekenbare documentloosheid kan geen sprake zijn. Dat eiseres zich niet onverwijld heeft gemeld kan evenmin worden tegengeworpen. Eiseres is naar Nederland gebracht om verkocht of tewerk gesteld te worden. Bovendien verkeerde eiseres onder de invloed van voodoo. Eiseres zou in die zin door voodoo kunnen worden geraakt dat zij zou worden gedood indien zij de gegevens van de mensen die haar naar Nederland brachten zou prijsgeven. Daarbij is van belang dat eiseres in de veronderstelling verkeerde dat haar ouders eveneens door voodoo zijn omgekomen. Verweerder miskent dat, en in welke mate, eiseres onder invloed van voodoo is geweest. Voorts wordt gewezen op de (mogelijk) beperkte verstandelijke vermogens van eiseres. Gelet op het meest recente ambtsbericht inzake Nigeria kan in redelijkheid niet anders worden geoordeeld dan dat aangifte van verkrachting bij de lokale autoriteiten zinloos is. De ouders van eiseres zijn vermoord door leden van een sekte die zich bezighoudt met voodoo praktijken. De Nigeriaanse autoriteiten zijn niet in staat adequaat op te treden tegen dergelijke sekten. Derhalve komt eiseres in aanmerking voor een verblijfsvergunning op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder c, van de Vw 2000. Verweerder miskent dat eiseres een ernstig getraumatiseerd, vrijwel onopgeleid meisje is. Eiseres weerspreekt dat zij het onderzoek frustreert.

5. Ingevolge artikel 28, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vw 2000 is de Minister bevoegd de aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd in te willigen, af te wijzen dan wel niet in behandeling te nemen. Op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en sub c, van de Vw 2000 kan -voor zover hier van belang- een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 van de Vw 2000 worden verleend aan de vreemdeling van wie naar het oordeel van Onze Minister op grond van klemmende redenen van humanitaire aard die verband houden met de redenen van zijn vertrek uit het land van herkomst, in redelijkheid niet kan worden verlangd dat hij terugkeert naar het land van herkomst.

6. Artikel 31, eerste lid, van de Vw 2000 bepaalt dat een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning als bedoeld in artikel 28 van de Vw 2000 wordt afgewezen indien de vreemdeling niet aannemelijk heeft gemaakt dat zijn aanvraag is gegrond op omstandigheden die, hetzij op zich zelf, hetzij in verband met andere feiten, een rechtsgrond voor verlening vormen. Ingevolge het tweede lid, aanhef en onder c, van voornoemd artikel wordt bij het onderzoek naar de aanvraag mede betrokken de omstandigheid dat de vreemdeling niet beschikt over een voor toegang tot Nederland vereist document voor grensoverschrijding, tenzij hij zich onverwijld onder opgave van de plaats waar of waarlangs hij Nederland is binnengekomen heeft vervoegd bij een ambtenaar, belast met de grensbewaking of het toezicht op vreemdelingen, en daar kenbaar heeft gemaakt dat hij asiel wenst.

Ingevolge het tweede lid, aanhef en onder f, van genoemd artikel wordt bij het onderzoek naar de aanvraag mede betrokken de omstandigheid dat de vreemdeling ter staving van zijn aanvraag geen reis- of identiteitspapieren dan wel andere bescheiden kan overleggen die noodzakelijk zijn voor de beoordeling van zijn aanvraag, tenzij de vreemdeling aannemelijk kan maken dat het ontbreken van deze bescheiden niet aan hem is toe te rekenen.

Ingevolge het tweede lid, aanhef en onder k, van voornoemd artikel wordt bij het onderzoek naar de aanvraag mede betrokken de omstandigheid dat de vreemdeling een gevaar vormt voor de openbare orde of nationale veiligheid.

7. De rechtbank stelt vast dat verweerder aan eiseres drie omstandigheden als genoemd in het tweede lid van artikel 31 van de Vw 2000 heeft tegengeworpen, te weten het zich niet onverwijld melden, toerekenbare documentloosheid en het vormen van een gevaar voor de openbare orde.

De rechtbank stelt voorts vast dat eiseres in beroep niet elk van deze drie omstandigheden heeft aangevochten. Eiseres heeft immers geen beroepsgrond(en) aangedragen gericht tegen verweerdters zienswijze dat zij een gevaar voor de openbare orde is omdat zij een transactie heeft aanvaard wegens overtreding van artikel 231, tweede lid van het Wetboek van Strafrecht.

AWB 06/49938

5

Het betreft hier geen bepaling van openbare orde die ambtshalve toetsing door de rechtbank vergt. Dit zo zijnde ziet de rechtbank geen aanleiding om het standpunt van verweerder, dat aan eiseres de omstandigheid als bedoeld in artikel 31, tweede lid, aanhef en sub k, van de Vw 2000, kan worden tegengeworpen, niet te volgen. Het debat inzake de overige twee omstandigheden van artikel 31, tweede lid, van de Vw 2000 behoeft gelet hierop hier verder geen bespreking.

8. Als zich een omstandigheid voordoet, als bedoeld in artikel 31, tweede lid, van de Vw 2000, mogen in het relaas van de vreemdeling, om het geloofwaardig te achten, geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen; van het asielrelaas moet dan een positieve overtuigingskracht uitgaan.

9. Verweerder heeft op het standpunt gesteld dat positieve overtuigingskracht ontbreekt. Verweerder acht het relaas van eiseres nog immer ongeloofwaardig.

10. De rechtbank stelt vast dat de motivering van dit standpunt in het thans ter toetsing voorliggende bestreden besluit uitgebreider en vollediger is dan de motivering in het vernietigde besluit van 30 juni 2005. Verweerder is thans explicieter en volledig ingegaan op de argumenten die eiseres eerder had aangedragen, en thans heeft herhaald, voor de omstandigheid dat zij op een aantal basale punten in het relaas summier en vaag heeft verklaard. Verweerder heeft thans uitgebreid(er) gemotiveerd waarom de door eiseres aangedragen redenen voor de summiere verklaringen niet worden gevolgd. Ook is verweerder thans expliciet ingegaan op de brief van pastor en de betekenis daarvan voor de onderhavige procedure. Verweerder acht deze brief onvoldoende onderbouwing voor de stelling dat eiseres weinig zou hebben kunnen verklaren over een aantal zaken vanwege een intellectuele achterstand. De rechtbank ziet in hetgeen in beroep naar voren is gebracht geen aanleiding om verweerder wat dit betreft niet te volgen. Het in de vorige uitspraak van de rechtbank geconstateerde motiveringsgebrek acht de rechtbank, gelet op het voorgaande, thans afdoende hersteld.

11. Naar het oordeel van de rechtbank heeft verweerder op basis van de in het thans bestreden besluit opgenomen motivering in redelijkheid het standpunt kunnen innemen dat het relaas van eiseres positieve overtuigingskracht ontbeert. In dit verband heeft verweerder eiseres in redelijkheid kunnen tegenwerpen dat eiseres op een aantal basale punten uit haar relaas uiterst vaag en summier heeft verklaard. Zo heeft verweerder eiseres kunnen tegenwerpen dat zij niet de volledige namen van haar ouders heeft kunnen noemen. Verweerder heeft dit bevreemdend kunnen achten gelet op het belang van familie in Afrikaanse culturen. Ook heeft verweerder hierbij in aanmerking kunnen nemen dat eiseres niets weet over andere familieleden en dat eiseres de naam van de straat, waar zij haar hele leven zou hebben gewoond, niet meer zou weten.

12. Al het voorgaande leidt tot de slotsom dat het bestreden besluit de rechterlijke toets kan doorstaan.

13. Op grond van het voorgaande dient het beroep ongegrond te worden verklaard.

14. Van omstandigheden op grond waarvan één van de partijen zou moeten worden veroordeeld in de door de andere partij gemaakte proceskosten, is de rechtbank niet gebleken.

AWB 06/49938

6

IV. BESLISSING

De rechtbank

verklaart het beroep ongegrond.

Deze uitspraak is gedaan op 19 april 2007 door mr. H.J.M. Baldinger, voorzitter, in tegenwoordigheid van M.R. van Kerkwijk, griffier, en bekendgemaakt door verzending aan partijen op de hieronder vermelde datum.

De griffier

De voorzitter

Afschrift verzonden op:

20 APR. 2007

Conc.: MvK

Coll:

D: C

Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Tegen deze uitspraak staat hoger beroep open bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (adres: Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage). De termijn voor het instellen van hoger beroep bedraagt vier weken. Naast de verelsten waaraan het beroepschrift moet voldoen op grond van artikel 6:5 van de Awb (zoals het overleggen van een afschrift van deze uitspraak) dient het beroepschrift ingevolge artikel 8:1, eerste lid, van de Vw 2000 een of meer grieven te bevatten. Artikel 6:6 van de Awb (horstel verzuim) is niet van toepassing.

wormhoudt berg advocaten

Aan de Afdeling Bestuursrechtspraak van
De Raad van State
Postbus 16113
2500 BC DEN HAAG

Mr. M. Berg

Mr. S. Brouwer

Mr. R. Goetsch

Mr. A.M. van den Hurk

Mr. R.H. Wormhoudt

tevens per telefax 070-3651380

Betreft: 06/49938 BEPTDN
270.526.5467
/ Staat

Amstelvaensweg 4
1075 XH Amsterdam
T 020 - 618 53 30
F 020 - 618 90 85
E [secretariaat@](mailto:secretariaat@wormhoudtbergadvocaten.nl)
wormhoudtbergadvocaten.nl

Amsterdam, 11 mei 2007

Hoger beroepschrift

Geeft eerbiedig te kennen:

, geboren op , van Nigeriaanse nationaliteit, verblijvende te
woonplaats kiezende ten kantore van mr M. Berg, Amstelvoensweg 4 te
Amsterdam, die door haar bepaaldelijk is gevolmachtigd tot het instellen van dit hoger
beroep en als zodanig zal optreden.

Appellante stelt hiermede hoger beroep in van de uitspraak van de Rechtbank 's-
Gravenhage, nevenzittingplaats Amsterdam d.d. 19 april 2007, verzonden op 20 april
2007.(bijlage)

Grief 1:

De grief is gericht tegen overweging 10 van de rechtbank.

De rechtbank oordeelt daarin dat verweerder in het in beroep bestreden besluit het in de
eerdere uitspraak in beroep geconstateerde motiveringsgebrek voldoende heeft hersteld.

Toelichting:

Naar het oordeel van appellante miskent de rechtbank met die overwegingen dat
verweerder ook in de tweede beschikking, die van 29 september 2006, niet inhoudelijk
is ingegaan op de brief van dr

Dat klemmt temeer nu dr. [ ] specifiek heeft aangegeven dat de beperkte intellectuele vermogens van appellante en haar angst voor de voodooopraktijken, waarmee zij werd bedreigd, een belangrijke factor hebben gevormd bij de onmogelijkheid om meer en gedetailleerder te verklaren dan zij in het gehoor heeft gedaan.

Onder die omstandigheden had de Staatssecretaris, gelet op hetgeen in de eerste uitspraak in beroep was gesteld, niet zonder meer kunnen vasthouden aan de stellingen dat het de eigen verantwoordelijkheid is van betrokkene om toereikend over de reis te verklaren.

De rechtbank heeft dat miskend.

Appellante wijst in dat verband voorts met nadruk op het feit dat de Staatssecretaris tegen de uitspraak van 11 juli 2006 geen hoger beroep heeft ingesteld.

Grief 2:

Appellante kan zich niet verenigen met overweging 7 van het bestreden besluit, waarin de rechtbank overweegt dat appellante geen beroepsgronden heeft aangedragen tegen verweerders stelling dat zij een gevaar vormt voor de Nederlandse openbare orde.

Toelichting:

Naar het oordeel van appellante miskent de rechtbank met die overweging het feit dat appellante in haar beroepsgronden nadrukkelijk heeft verwezen naar het gestelde in de eerder ingediende zienswijze en heeft aangegeven die als herhaald en ingelast in de beroepsgronden te beschouwen.

Nu zij in die zienswijze specifiek heeft aangegeven dat en waarom het aanvaarde transactieaanbod haar niet kon worden tegengeworpen had de rechtbank niet kunnen volstaan met de thans in hoger beroep bestreden overweging.

Gelet op het voorgaande kan naar het oordeel van appellante de thans bestreden uitspraak wegens schending van het bepaalde in 28 jo 31 VW en 3:2 jo 3:46 AWB niet in stand blijven.

Redenen waarom:

Appellante Uw College verzoekt de uitspraak d.d. 19 april 2007 van de Rechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te Amsterdam, te vernietigen.

Gemachtigde

